

نامه ی همسر احمد باطنی

به شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد

www.akhbar-rooz.com: اخبار روز

سه‌شنبه ۱۷ مرداد ۱۳۸۵ - ۸ اوت ۲۰۰۶

خانم سمیه بینات، همسر احمد باطنی که بیش از نه روز است بدون هیچ اطلاعی از وضعیت وی، در بازداشت به سر می برد و گفته می شود در طول دوران بازداشت اخیر خود در اعتصاب غذاست، در نامه ای خطاب به رئیس شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، خواهان اعزام هیاتی برای رسیدگی به وضعیت وی شده است. متن نامه ی: سمیه بینات که روز پانزده مرداد ماه نوشته شده، به شرح زیر است

ریاست محترم شورای حقوق بشر سازمان ملل
این نامه از سوی سمیه بینات همسر آقای احمد باطنی زندانی سیاسی در ایران برای شما نوشته شده است. همانگونه که احتمالا مستحضرید؛ احمد باطنی دانشجویی که در سال ۷۸ در ماجرای حمله به کوی دانشگاه تهران بازداشت شد و حکم اعدام اولیه از سوی قوه قضاییه ایران برای وی صادر شد و در نهایت در دادگاه تجدید نظر به ۱۵ سال حبس قطعی محکوم شد. پس از گذراندن ۶ سال از دوره محکومیت به علت آزار و شکنجه در زندان، مشکلات جسمانی فراوان و بیماری های کلیوی، نخاعی و گوارشی برای وی به وجود آمد و پزشکان معالج احمد باطنی با آزمایشهای فراوان به این نتیجه رسیدند که ادامه حبس احمد باطنی، عوارض وخیمی برای وی تا حد فلجی و مرگ به دنبال خواهد داشت. بنابراین احمد باطنی به مرخصی استعلاجی فرستاده شد تا به مدوای خود بپردازد

متأسفانه در تاریخ ۸۵/۷/۵ عده ای ناشناس و مسلح پس از بازرسی کامل منزلمان، احمد باطنی را بازداشت کردند و به مکان نامعلومی منتقل کردند. همسرم اعلام کرد که از همان لحظه بازداشت اعتصاب غذا خواهد کرد. تلاشهای من و وکیل وی تاکنون برای مشخص شدن وضعیتش و ملاقات و یا تماس تلفنی با او بی نتیجه مانده است. با توجه به وضعیت جسمانی احمد باطنی به شدت نگران وی هستم

لازم به ذکر است، در هفته گذشته اکبر محمدی که او نیز در حادثه حمله به کوی دانشگاه تهران در سال ۷۸ بازداشت شد و وضعیت مشابه همسرم را داشت، بعد از ۹ روز اعتصاب غذا در زندان اوین درگذشت. از این رو با عنایت به شرایط وخیم جسمانی احمد باطنی و بیماری های متعدد او به شدت نگران وضعیت او هستم و بیم آن می رود که او نیز به سرنوشت اکبر محمدی دچار شود و در اثر اعتصاب غذا جان بپسرد

این نامه را در حالی برای شورای حقوق بشر سازمان ملل می نویسم و از این شورا درخواست کمک می کنم که پس از ۹ روز پیگیری، مراجعه به زندان اوین و دادگاه انقلاب و نگاشتن نامه به مراجع قضایی ایران، هنوز هیچ پاسخی دریافت نکرده ام و از سرنوشت او خبر ندارم. به گونه ای که در زند بودن وی دچار تردید شده ام

از شورای حقوق بشر سازمان ملل که تشکیل آن امید تازه ای برای پیگیری موثرتر روند حقوق بشر در کشور های نقض کننده این حقوق به ما داده است، درخواست می کنم که پرونده حقوق بشر ایران، در مورد احمد باطنی را در دستور کار خود قرار داده، و برای آگاهی از وضعیت او هیئتی را به ایران اعزام کند و خواستار آن شود تا مطابق با موازین حقوق بشر با وی برخورد شود و احمد باطنی بتواند از حقوق اولیه که حق هر انسانی است برخوردار شود و در بیرون از زندان به درمان بیماری هایش که محصول دوران زندان است بپردازد

با احترام

سمیه بینات

همسر احمد باطنی، دانشجوی زندانی از سال ۷۸ تا کنون